

ρωμε πολλοί, γὰ πληθύνωμε ὡς τε γὰ μὴ χωροῦμε. Λεπτόνους πάνυ εἶνε καὶ ἡ εὐχή, ἡ ἀφορώσα οὐχὶ εἰς τὸ ἐνεστός, ἀλλ' εἰς τὸ μέλλον ἄχρι τῆς τοῦ βίου τελευτῆς, καλὰ ὑστερά.

Λίαν τρυφεραὶ καὶ φιλόστοργαι φαίνονται αἱ ὑπὲρ τῶν νεογνῶν εὐχαί, ἐν αἷς σαφῶς ἐμφαίνονται αἱ περὶ βίου θεωρίαι. Πρὸς τὴν μητέρα εὐχονται ἐν πρώτοις γὰ διαφυλαχθῆ ἡ τρυφερά ζωὴ τοῦ νέου αὐτῆς κλωνίς, γὰ σοῦ ζῆση τὸ παιδί, γὰ χαίρειαι τὰ κλωνάρια σου· τὸ δὲ βρέφος παραβάλλεται θησαυρῷ κομίζοντι εὐτυχίαν εἰς τὸν οἶκον καὶ καλεῖται *καλορρίζικο*. Ἄλλ' αἱ εὐχαὶ ἀναφέρονται εἰς τὸ μέλλον, αἱ δὲ συνήθειαι προσαγορεύσεις δὲν ἀκούουσιν· ἐντεῦθεν γὰ γῆσαι *χιλιόχροτος*, γὰ *χιλιοχροτιάση*, γὰ σὲ *χαροῦμεν* σὰν τὰ *ψηλὰ βουνά*. Ὁ νέος κοσμοπολίτης ὀνομάζεται *καλῶς ἦλθε*, εὐχονται δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ γὰ γένη *καλὸς εἰς τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἐχθροὺς γὰ σβύση*. Ἐν τῇ Ἡπειρῷ, ἔνθα τιμῶνται τὰ παλλικάρια καὶ ψάλλονται ἔτι τὰ δημοτικὰ ἄσματα, ἀκούεται καὶ νῦν ἡ εὐχή γὰ σοῦ γένη *ἀρματολὸς καὶ καπετάνος καὶ γὰ τοῦ βγάλου καὶ τραγούδια*. Ἀποκρίνεται δὲ μετ' ἀγγινοίας ἡ μήτηρ *μόνον γὰ ζῆση, ἄς γίνῃ καὶ καλόγηρος*· ὁ λαὸς δὲν τιμᾷ τὸν ἐν τῇ μονῇ ἀδρανῆ βίον· ἀλλ' ἐνταῦθα κυριώτατον εἶνε ἡ παραίτησις τῆς τοῦ γένους διαδόσεως. Πρὸς τὸ βρέφος εὐχονται γὰ *χαρῆς τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, γὰ χαρῆς ὅ,τι ἀγαπᾷς, ὁ Θεὸς γὰ σοῦ τὰ φέρῃ δεξιά*. Ἐνίοτε αἱ τρυφεραὶ εὐχαί, ὑπερβάλλουσαι τὸ μέτρον, ἀπαιτοῦσι θαυμάσια ὑπὲρ τοῦ παιδός· *χῶμα γὰ πιάτης καὶ μάλαμα γὰ σοῦ γίνεται*· μέχρι δὲ τοῦ φαντασιώδους μετεωρίζεται ἡ εὐχή διὰ τῆς προσθήκης σὰν τὰ *μαλλιά* τῆς κεφαλῆς, ἡ δὲ πρὸς τὴν κεφαλὴν κίνησις τῆς χειρὸς παρίστησι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν εἰκόνα τῆς τοῦ χρυσοῦ ἀφθονίας, ἥτις παραβάλλεται ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς.

Κατὰ παλαιὰν δεισιδαιμονίαν θαυμασμός ὑπέμετρος ἀποβαίνει ἐπικίνδυνος· ὁ ἀπερισκέπτως ἐκφραζόμενος σπεύδει γὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ἀμάρτημα καὶ γὰ προλάβῃ τὴν ζημίαν ἐπιλέγων γὰ ζῆση τὸ παιδί· ἐνίοτε δὲ γὰ ἀποσοβήσῃ τὸν κίνδυνον διὰ καταφρονητικῷ σημείου, πτυσέ το. Ἐπὶ παντός ἐπικινδύνου ἡ μία ἀναφωνομένη λέξις ὁ Θεὸς δηλοῖ ὅ,τι τὸ τῶν ἀρχαίων «ὁ μὴ γένοιτο, ὦ θεοί».

Ἐπισημότατον χαρακτῆρα προσλαμβάνουσι αἱ εὐχαὶ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἔνθα πρωταγωνιστῆ ὁ βουνὸς ἦτοι ἀνάδοχος. Πρὸς τοῦτον παραδίδεται τὸ βρέφος, ἵνα τὸ διαφυλάττῃ μέχρι τῆς ἡμέρας τῶν γάμων αὐτοῦ· κ' εἰς τὸ στεφάνημα, *κὺρ ρουρέ*. Ἡ πνευματικὴ συγγένεια ἰσοῦται τῇ ἐξ αἵματος καὶ καταβαίνει εἰς τοὺς ἐπιγόνους· καὶ εἰς τοὺς ἀποδέλοιπους γὰ χα-

ροῦμεν, ἔνθα «οἱ ἀποδέλοιποι», ἢ καὶ τὰ ἀποδέλοιπα δηλοῦσι τοὺς ἐπιλοίπους μετὰ τῶν ἐπιγόνων.

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ.)

Η ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ Mazzini, ὁ μέγας ἐκεῖνος ἐργάτης τῶν ἐλευθεριῶν καὶ ὁ ἰδρυτῆς τῆς Ἰταλικῆς ἐνότητος, ἐπρέσβευεν ὅτι «ὁ συνεταιρισμὸς μέλλει γὰ ἠδῶσῃ εἰς τὸν κόσμον τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν νησιότητα, αὐτὸς θὰ ἐξαγιάσῃ τὴν γῆν καὶ θὰ ἠτὴν καταστήσῃ, κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ θεοῦ, ἠσταθμὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς τὴν ἠτελειότητα, θὰ εἶνε δὲ τὸ μέσον, διὰ τοῦ ὁποῖου ὁ ἄνθρωπος θὰ δύναται γὰ φθάσῃ εἰς ὑψηλοτέραν καὶ εὐγενεστέραν ὑπαρξίν». Τῷ ὄντι ὅποια καὶ ὅποια καλὰ δὲν βλέπομεν καθ' ἑκάστην προερχόμενα ἐκ τῆς συνεργατικῆς κινήσεως, τοῦ πνεύματος τούτου τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὅστις εἶναι τὸ σύνολον τῆς κοινωνίας ἐργαζομένης εἰς τὴν ἀνάκτησιν τῶν παραγνωρισθέντων δικαιωμάτων τῆς ἀνθρωπίνης ἀδελφότητος, δικαιωμάτων τὰ ὅποια εἶναι παγκόσμια καὶ ἀποκαλύπτονται διηνεκῶς βοηθούμενα ἐκ τῶν ἀνακαλύψεων τῆς ἐπιστήμης καὶ ἐκ τῆς προοδευτικῆς ἀναπτύξεως τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν αἰσθημάτων, ἐμφύτων εἰς τὴν ἡμετέραν φύσιν; Ἄγαπάτε ἀλλήλους, βοηθεῖσθε ἀμοιβαίως, ἰδοὺ ἡ ἀρχή, ὁ θεμελιώδης λίθος ὄλων τῶν συνεταιρισμῶν τῶν τεινόντων εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ἐν τῷ κόσμῳ τῆς ἀρμονίας τῶν ἀνθρωπίνων ὄντων, εἰς τὴν ὅποιαν ἀδιακόπως ἀντίκεινται ὁ ἐγωισμὸς, αἱ προλήψεις καὶ τὸ ἐκ τῆς κτηνώδους ἰσχύος πηγάζον προνόμιον.

Ἐν τούτοις μ' ὄλας τὰς ἐναντιότητας, τὰς ἀπωθήσεις, τὰς πιέσεις, εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως, φανερά ἢ μυστικῶς, ἡ κίνησις αὕτη τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω προοδεύει ἀδιακόπως, οὐδεὶς δὲ δύναται πλέον ν' ἀμφισβητήσῃ ὅτι εἶνε μία δύναμις ἀκαταμάχητος. Πρέπει λοιπὸν γὰ τὴν βοηθήσωμεν, ἀκολουθοῦντες τὸν νόμον τῆς φύσεως· τὸ ρεῦμα θὰ εἶνε ὠφέλιμον, πλούσιον ἀπὸ μεγάλα καλὰ· τὸν ἀντίον θέλει γείνει αἴτιον ἀναριθμῶν δυστυχημάτων καὶ καταστρεπτικῶν ἀνατροπῶν. Ἄπλοῦν βλέμμα ἂν ρίψωμεν ἐπὶ τῆς ἱστορίας, θὰ ἴδωμεν ὅτι τὰ τέσσαρα πέμπτα τῶν ἰσχυόντων ἐν τῷ κόσμῳ νόμων εἶνε συνεχῆς παραχώρησις, ἀφαιρεθεῖσα παρὰ τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς πρὸς ὄφελος ἐκείνων, οὔτινες ἐργάζονται δι' ὅλους. Βεβαίως πᾶσαν προσάθειαν καταβάλλουσιν οἱ ἰσχυροὶ οὗτοι, ὅπως ἐξουδετερωθῶσι τ' ἀποτελέσματα τῶν παραγνωρισθέντων νόμων καὶ ἐμποδισθῆ ἡ πρόοδος· ἀλλ' εἰς μάτην, διότι ἡ κίνησις ἡ κάτωθεν προερχομένη

αυξάνει, ισχυροποιείται, οργανίζεται και είνε ακαταμάχητος. Είμαι λοιπόν και ἐγὼ πεπεισμένος, ὡς και πολλοὶ ἄλλοι, ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ συνεταιρισμοῦ τὸ κάτωθεν προερχόμενον μέλλει ἐπὶ τέλος νὰ ἐξυγιάνη τὸ ἐκ τῶν ἄνω, τῶν διοικουσῶν δηλ. τάξεων τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, τῶν κυβερνήσεων, κτλ. ἀδυνατούντων τούτων νὰ ἐξασφαλίσωσι τὰ δικαιώματα ὄλων.

Ἰδού διατί μεθ' ὅσα ἔγραψα και ἐδημοσίευσα περὶ συνεργασίας και συνεργατικῶν ἐταιριῶν ¹, ἠθέλησα και διὰ τῆς πολυτίμου *Ἐστίας*, τῆς ὑπὸ τῆς οἰκογενειῶν ἀναγινωσκομένης, νὰ μεταδώσω τὰ καλὰ τῆς συνεργασίας εἰς αὐτάς, ὅπως οὕτω εὐκολώτερον καταπολεμηθῶσι τὰ εἰς τὴν πρόοδον ἀντικείμενα ἐμπόδια.

Ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ΙΖ' αἰῶνος και ἐκ τῆς Σκωτίας ἐστερημένης πάσης ἀναπτύξεως, ἀνευ βιομηχανίας, ἀκαλλιεργήτου, ἀνευ ὕδων, ἐλώδους και πλήρους νόσων, ἐδόθη ἡ πρώτη ὠθησις τῆς συνεργασίας διὰ τῆς συστάσεως ἐκεῖ προνομιούχου Τραπεζῆς κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ ἰδρυθείσης τοιαύτης ἐν ἔτει 1695. Λέγεται ὅτι ἡ Τράπεζα αὕτη ἐβοήθησε τὴν τελευταίαν ἐστρατείαν τῶν Στουαρτῶν, και τὸ Ἀγγλικὸν Κοινοβούλιον πρὸς τιμωρίαν τῆς ἀφῆρσε τὸ προνόμιον και ἐπέτρεψεν εἰς πᾶσαν Ἐταιρίαν ἀριθμοῦ τινος μελῶν, ἀσφαλῶς ἐπομένως, τὸ δικαίωμα ἰδρύσεως Τραπεζῆς δημοσίου. Τοῦτο, δικαίως δύναται νὰ εἴπη τις, ἐπέφερε τὴν εὐτυχίαν τοῦ τόπου· διότι αἱ τράπεζαι αὗται ἠύξησαν ἀστραπηδὸν και διεδόθησαν καθ' ἅπασαν τὴν Σκωτίαν, ὡς διὰ μαγείας δὲ ἐξ αἰτίας αὐτῶν, ἰδρυθεισῶν ἐπὶ τῆς ἰσχυρᾶς ἀρχῆς τῆς ἀλληλεγγύης, τοῦ Self-help, ἐχαράχθησαν ὁδοί, ἠνοιχθησαν διώρυγες, ἐκαλλιεργήθη ὁλόκληρον τὸ ἔδαφος, ἀνεπτύχθη ἡ βιομηχανία και ἡ Σκωτία ἐγένετο, οὕτως εἶπεῖν, ἡ Ἑλβετία τῆς Ἀγγλίας, ὡς ἐν ταῖς μελέταις αὐτοῦ μαρτυρεῖ ὁ τῆς παλαιᾶς και νέας πολιτικῆς οἰκονομίας ἱστορικὸς Blanqui.

Ἡ ἰδέα λοιπὸν τῆς συνεργασίας ἐρρίφθη και πολλὰ προσπάθειαι ἐγένοντο πρὸς ἀνάπτυξίν της. Ὑπῆρξαν ἀνθρωποὶ οὕτινες ὡς ὁ Owens ἐθυσίασαν ὅλας τὰς δυνάμεις των, τὴν παρουσίαν των και αὐτὴν ἀκόμη τὴν ζωὴν των ὅπως διασπεύρωσι τὴν νέαν αὐτὴν ἰδέαν, ἣτις ἐπὶ τέλος ἐπέπρωτο νὰ πραγματοποιηθῆ κατὰ τὸ 1844 ἐν Ροχθάλῃ τῆς Ἀγγλίας και ἐξ αὐτῆς νὰ διαχυθῆ τὸ φῶς, ὅπως ὑποδείξῃ εἰς τὰς ἐργατικὰς τάξεις τὸν βέβαιον και πρακτικὸν τρόπον πρὸς καλλιτέρευσιν τῆς τύχης των και κατανόησιν ὄλων τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

Εἴκοσι και ὀκτῶ πτωχοὶ ὕφανται τῆς Ροχθάλης κατὰ τὸ 1844 ἀνευ ἐργασίας και ἀπολέσαντες μάλιστα τὰς μικρὰς των οἰκονομίας

ἐκ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Ταμιευτηρίου τῆς πόλεως των, συνηθροίσθησαν και εἶπον: «Ἄς βοηθῶμεν μεταξύ μας» και ἰδού οὗτοι δι' ἐβδομαδιαίας καταθέσεως τριάκοντα λεπτῶν, τὰ ὁποῖα ἕκαστος ὀκονομεῖ ὅπως ἡδύνατο, καταγελώμενοι παρὰ πάντων, κατόρθωσαν νὰ ἰδρῦσωσι τὴν εἰς σύμπαντα τὸν κόσμον σήμερον γνωστὴν «Ἐταιρίαν τῶν δικαίων σκαπανέων», τῆς ὁποίας τὸ πρόγραμμα ἂν και δὲν εἶνε καθ' ὅλα πρακτικόν, προώρισται ὅμως διὰ τῶν ἀπειρῶν αὐτῆς προσπαθειῶν ἀπολύτως νὰ λύσῃ τὸ μέγα κοινωνικὸν ζήτημα.

Οἱ ἐκ τῶν 30,000 κατοίκων τῆς Ροχθάλης 28 οὗτοι τολμηροὶ και πλήρη πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν πεποιθῆσιν ἔχοντας ἐργάται ἤρξαντο τοῦ ἔργου χωρὶς νὰ διστάσωσιν ἐνώπιον οὐδενὸς κωλύματος· και τὸ πρῶτον ἔτος με κεφάλαιον φρ. 700 ἐκέρδησαν φρ. 2000· τὸ ἐπόμενον ἔτος γινόμενοι 74 ἐδιπλασίασαν τὸ ποσὸν τοῦτο, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1849 αἱ ἐργασίαι και τὰ κέρδη ἔλαβον σημαντικὴν ἐπίτασιν, και κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1880, σὺν τῇ αὐξήσει και τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ροχθάλης, ὅστις ὑπερέβη τὰς 70,000, ἠύξησεν ὁ ἀριθμὸς τῶν «δικαίων σκαπανέων» εἰς 10,613 ἢ μᾶλλον εἰς 42,452, διότι ἕκαστος τῶν μετόχων εἶνε ἀρχηγὸς οἰκογενείας ἀριθμούσης κατὰ μέσον ὄρον 4 ἄτομα, κατέχοντας κεφάλαιον μετοχῶν φρ. 7.314,250, διαχειριζομένους εἰς τὰς ἐργασίας φρ. 7,091,375 και πραγματοποιούντας ἐτήσιον κέρδος 1,213,625 φρ. ἤτοι 17 0/10 ἐπὶ τῶν ἐταιρικῶν κεφαλαίων, διανεμόμενον μεταξύ τῶν μετόχων, ἁπάντων κατοίκων τῆς Ροχθάλης· τοιαῦτα εἶνε ἐν συνόψει κατὰ τὸν Holyoke ἐν τῇ *Ἱστορίᾳ του τῶν δικαίων σκαπανέων τῆς Ροχθάλης* τὰ ἀποτελέσματα τῆς μεγάλης ταύτης νέας δυνάμεως, ἣτις καλεῖται συνεργασία και περὶ τῆς ὁποίας μετὰ σεβασμοῦ εἰς τὸ μέλλον ὀφείλομεν νὰ ὀμιλῶμεν.

Τὸ παράδειγμα τῶν 28 ἐκείνων ἐργατῶν τῆς Ροχθάλης ἐπέφερε τὴν πληθὺν τῶν σήμερον ὑπαρχουσῶν εἰς τὸν κόσμον παντοίων συνεργατικῶν ἐταιριῶν, και ἐγέννησε τὰς λαϊκὰς Τραπεζὰς, περὶ ὧν ἄλλοτε διεπραγματεύθημεν ¹ και αἵτινες εἶνε προωρισμέναι εἰς τὴν εἰρηνικὴν λύσιν τῆς κοινωνικῆς κρίσεως· διότι παρέχουσιν εἰς πάντα πολίτην τίμιον και φιλόπονον τὸ μέσον τοῦ νὰ δανείζηται εὐκόλως και ἐπὶ μετρίῳ τόκῳ ὅταν ἔχη χρεῖαν και ἐφ' ὅσον ἔχει χρεῖαν τ' ἀναγκάζει εἰς τὴν ἐργασίαν του και τὸν οἶκόν του χρήματα, περιορίζουσι τὴν τοκογλυφίαν, κινητοποιοῦσι και χρησιμοποιοῦσι τὰ μικρὰ κεφάλαια, συγκεντρώνουσαι αὐτὰ ὡς ἐν Ταμιευτηρίῳ, συντελοῦσι δ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν ἠθικὴν βελτίωσιν τοῦ λαοῦ, πειθόμενου τοῦ

1 Ἰδε Παρνασ. Τ. Ζ' τευχ. Β'.

1 Ἰδε Παρνασ. Τ. Γ' τευχ. Ε'.

εργάτου ὅτι ἡ ἐν τῇ τέχνῃ αὐτοῦ ἐπιδεξιότης, ἡ φιλοπονία, ἡ ἀκρίβεια καὶ πρὸ πάντων ἡ χρηστότης του εἶνε κεφάλαια ἔχοντα χρηματικὴν ἀξίαν παρὰ ταῖς λαϊκᾶς Τραπεζίαις, ἡ ἀνάμιξις του δ' ἐν αὐταῖς μετὰ συνεταίρων ἐπὶ παιδείᾳ καὶ πλούτῳ αὐτοῦ ὑπερτέρων τὸν ἀναγκάζει νὰ καλλιτερεύῃ ἑαυτὸν, ἐκ φιλοτιμίας δὲ νὰ ρυθμίζῃ τὰ καθ' ἑαυτὸν κτὰ τὰς ἀξιώσεις τῶν συνεταίρων του· δικαίως λοιπὸν ὁ μέγας Cavour ἐπέσβευεν ὅτι «Al lavoro ed alla cooperazione é affidato l' avvenire dei popoli»,

K. X. BAMBAS

ΟΝΕΙΡΟ

Εἰς τὸν κήπο σ' ἔβλεπα ἀπ' τὸ παραθύρι,
Ἐνα θάμνο ἐφύτευες πλάι 'ς τὴν φραγῆ,
Κ' ὕστερ' ἀφ' οὗ ἔρριξες κάτω τὸ σκαφτήρι,
Κουρασμένος κάθησες χαμηλὰ 'ς τὴ γῆ.

«Νᾶρθω κάτω, φώναξα, γιὰ νὰ σε βοηθῶ;
Τί δεντράκι ἔβαλες;» Καὶ μοῦ ἀπαντᾷς
«Τὸ δεντράκι πῶβλα θὰ σοῦ τὸ χαρίσω,
Εἶνε ἡ δάφνη ποῦ ἀνθεῖ γιὰ τοὺς ποιητάς.»

«Πῶς! γιὰ μὲ τέτοιο δεντρί στέκει νὰ φυτεύης!»
«Ναί! γιὰ νᾶχης ἀφθονὴ δάφνη ζηλευτή,
Ὅταν μὲ τοὺς στίχους σου τοῦ κακοῦ γυρεύης
Ἐνα κλῶνο ἀθάνατο ναῦρης ἀπ' αὐτή!»

Εὔπησσα· τὰ λόγια σου πλάι δὲν τὰ ξεχάνω,
Τόσο 'κεῖνο τ' ὄνειρο ἦταν ζωηρό,
Ποῦ κι' ὡς τώρα κάποτε, ὅταν στίχους κάνω,
Μὲ μιὰ δάφνη στέκεσαι καὶ γελᾷς, θαρρῶ!

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

ΕΥΛ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ὁ ὕπνος εἶνε ἡ ἀνακωχὴ τῶν ὄπλων ἐν τῷ ἀγῶνι περὶ ὑπάρξεως.

Ἐὰν ἔπεσες εἰς τὴν ἄβυσσον τῆς δυστυχίας, δύναται ἰσχυρὸς τις βραχίων νὰ σὲ διασώσῃ ἐκ τοῦ πνιγμοῦ. Ἄλλ' ἂν ἔπεσες εἰς ῥυπαρὸν ἔλος, ὅσον περισσότερον κινεῖσαι τόσῳ βαθύτερον θὰ καταβυθίζεσαι, χωρὶς νὰ δύναται νὰ σὲ σώσῃ οὐδεὶς.

Πρόσφερε εἰς τοὺς ἰσχυροὺς τὸν σεβασμὸν σου, ἀλλὰ ζῆτει συγχρόνως καὶ τὴν εὐνοίαν τῶν μικρῶν. Διότι καὶ ἂν δὲν εἶνε ἱκαναὶ αἱ πτέρυγες τοῦ κώνωπος ὅπως σὲ σκεπάσωσι, τὸ κέν-

τρον των ὄμως, τὸ λεπτότερον τριχός, ἔχει ἱκανὸν ἰὸν ὅπως σοὶ προξενήσῃ πόνους.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας τῶν Παρισίων ἐθεώρησε τελευταῖον καλὸν νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς χρῆσιν παλαιὰν τινα ἀστυνομικὴν διάταξιν τοῦ 1857 καθ' ἣν, ἐκτὸς τῶν ἀπόκρυστων, οὐδέποτε ἄλλοτε ἐπιτρέπεται εἰς γυναῖκα νὰ φέρῃ ἀνδρικὰ ἐνδύματα. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀφορμὴν ἔδωκεν ἡ Κυρία Dieulafoi, ἡ ἀνδρεία σύζυγος καὶ πιστὴ τῶν κινδύνων συμμετοχὸς τοῦ ἐρευνητοῦ τῆς Περσίας συζύγου της, ἣτις ἐξοικειωθείσα πρὸς τὴν ἀνδρικήν ἐνδυμασίαν, ἦν ἔφερον ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἐν Περσίᾳ διατρίβουσα, ἐξακολουθεῖ φέρουσα αὐτὴν ἔτι καὶ σήμερον πρὸς κοινὸν σκάνδαλον. Οὕτω ἐσχάτως καὶ κατὰ τὴν παράστασιν τοῦ κωμικοῦ μελοδράματος «Ὁ ἀκούσιος βασιλεὺς» ἡ κυρία αὕτη ἐκάθητο ἐν τινι θεωρείῳ φέρουσα φράκον, λευκὸν λαιμοδέτην, τὴν ἐρυθρὰν ταινίαν τοῦ παρασῆμου τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς καὶ ὅλα τέλος τὰ ἀνδρικὰ ἐξαρτήματα.

Τὸ γερμανικὸν ἔθνος ἐπελήφθη εἰρηνικοῦ μεγαλουργήματος, ὅπερ θὰ περιποιήσῃ αὐτῷ δόξαν οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν ἐν πολέμῳ θριάμβων. Ἡ Βαλτικὴ πρόκειται νὰ ἐνωθῇ πρὸς τὴν βορείαν θάλασσαν διὰ διώρυγος, ὁ δὲ γηραιὸς αὐτοκράτωρ Γουλλιέλμος ἀπῆλθεν αὐτοπροσώπως εἰς Κίελον, ὅπως ἐγκαινίσῃ τὰς ἐργασίας. Ἡ διώρυξ θὰ ἔχῃ καὶ ἐμπορικῶς καὶ πολιτικῶς μεγάλην σημασίαν, εἰς εὐλογον δ' ἀνησυχίαν ἐμβάλλει ἰδίως τοὺς Δανούς, οἵτινες, κρατοῦντες μέχρι τοῦδε τοῦ ἐνοῦντος τὰς δύο θαλάσσας πορθμοῦ, βλέπουσι παραγωνίζομένην καὶ καταδικαζομένην εἰς σχετικὴν ἀφάνειαν τὴν Κοπεγχάγην. Ἄλλὰ καὶ τῶν Γάλλων ἐξηγήρηθ' ἡ εὐθικτος φιλοτιμία, βουλευτὴς δὲ τις παρέστησεν ἐν τῇ παρισινῇ Βουλῇ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνώσεως τῆς Μεσογείου πρὸς τὸν Ὠκεανὸν διὰ διώρυγος, καὶ τῆς μετατροπῆς τῶν Παρισίων εἰς θαλάσσιον λιμένα.

Ἀφελθέντος ἀνοικτοῦ ὑπὸ τοῦ φύλακος τοῦ κιγκλιδώματος, ὅπερ ἐχώριζε τὸν κλωθὸν τοῦ λέοντος ἀπὸ τοῦ τῆς τίγριδος ἐν τῷ ζωολογικῷ κήπῳ τοῦ Ἀμβούργου, εἰσῆλθεν αὕτη εἰς τὸν παρακείμενον καὶ ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ἀπέπνιξε τὸν ἀπρόοπτος συλληφθέντα ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ αἰχμάλωτον βασιλέα τῶν ἐρήμων.

Ἄν πιστεύσωμεν τὰς Ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας, ὁ φωνογράφος πρόκειται νὰ κατασταθῇ ἐργαλεῖον πρακτικὸν καὶ ἀντικαταστήσῃ εἰς τὸ μέλλον τὴν στενογραφίαν καὶ πάσας τὰς ἐφευρεθείσας μηχανὰς πρὸς γραφὴν. Ὁ Σούμπερ Ταῖνερ τὸν φωνογράφον τοῦ Ἔδισον, ὅστις μέχρι τοῦδε ἐχρησίμευεν ὡς ἀπλοῦν παίγνιον, πρόκειται νὰ μεταβάλλῃ εἰς ἐργαλεῖον βιομηχανικὸν εὐανάτατον. Διὰ τοῦ νέου φωνογράφου ἡ